

Sabrina vindt haar GETUIGENIS

Elizabeth Shobe

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

'Dankzij deze dingen weten wij dat er een God in de hemel is' (Leer en Verbonden 20:17).

Sabrina en mama bladerden door het doopboekje van Sabrina. Ze was net 8 jaar geworden, en over twee weken zou ze zich laten dopen. Ze werd helemaal enthousiast – maar ook een beetje zenuwachtig – als ze aan haar doop dacht.

'Kijk hoeveel we al hebben gedaan!' zei mama. Ze bladerde door het boekje. Het boekje was een hulpmiddel om Sabrina op haar doop voor te bereiden. Ze

hadden de bladzijden over haar lievelingsdingen en over haar familie ingevuld. Toen kwamen ze bij een bladzijde waar bovenaan 'Mijn getuigenis' stond.

'Die wil ik niet invullen', zei Sabrina.

'Oké', zei mama, en ze draaide het blad om. 'Dat doen we later wel.'

'Ik wil het helemaal niet doen', zei Sabrina.

'Waarom niet?' vroeg mama.

'Omdat ik niet weet wat een getuigenis is.' Sabrina voelde haar gezicht rood en warm aanlopen.

Mama dacht even na. 'Het betekent dat je weet dat je hemelse Vader van je houdt.'

'Maar mijn hemelse Vader beantwoordt mijn gebeden niet.' De tranen prikten in Sabrina's ogen. 'Ik bid al een maand om mijn deken-tje terug te vinden, maar ik heb het nog steeds niet gevonden!'

Sabrina was dol op haar deken-tje. Het was zacht en roze. Haar oma had het voor haar gemaakt toen ze was geboren. Sabrina nam het elke avond mee naar bed, en nu was ze het kwijt.

Mama sloeg haar armen om Sabrina heen. 'Soms duurt het even voordat onze hemelse Vader onze gebeden verhoort. En soms zegt Hij nee. Maar dat wil niet zeggen dat Hij onze gebeden niet hoort, of dat Hij niet van ons houdt.'

Sabrina snuffte even. 'Dat zal dan wel.'

Op zondag las zuster Lee, de jeugdwerk-leerkracht van Sabrina, een verhaaltje uit de *Vriend* voor. Het ging over een jongen die van streek was omdat hij lelijke woorden had gehoord in de bus. Hij bad over zijn probleem. Toen bedacht hij dat hij in de bus zijn kop-telefoon kon opzetten. Die gedachte was het antwoord op zijn gebed.

'O! Is dat alles?' vroeg Sabrina. 'Ik dacht dat antwoor-den op gebed heel bijzonder waren! Zoals een stem horen of een engel zien.'

'Dat gebeurt soms', zei zuster Lee. 'Maar meestal geeft de Heilige Geest stilletjes antwoord op onze gebeden. Dan komt er een gedachte bij ons op, of krijgen we een warm gevoel.'

Sabrina keek naar het plaatje van de jongen in de bus. Ze bedacht dat ze zich

Sabrina vroeg zich af of ze wel een getuigenis had.

ILLUSTRATES: AMANDA SMITH

Maak je eigen doopboekje! Ga naar pagina 24.

altijd licht en blij voelde als ze aan haar doop dacht. Misschien was dat de Heilige Geest die haar vertelde dat ze de juiste keuze had gemaakt.

Misschien had ze wel een getuigenis.

De dag van Sabrina's doop brak aan. Papa hield haar hand vast terwijl ze in het warme water stapte. Toen ze uit het water kwam, was ze blij. En toen papa zijn handen op haar hoofd legde om haar de gave van de Heilige Geest te verlenen, kreeg ze een warm gevoel.

De volgende zondag was het vastenzondag. Mensen gingen naar voren om hun getuigenis te geven. Sabrina sprong op en liep door de kapel naar voren. Ze haalde diep adem en glimlachte. Ze wist wat ze nu ging zeggen. En ze wist wat ze straks op die lege bladzijde in haar doopboekje ging schrijven.

Haar deken-tje had ze nog niet gevonden, maar haar getuigenis wel. ●

De auteur woont in North Carolina (VS).